

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2023-10-31 Nr. 429-507
Vilnius

Lietuvos bankas gavo advokato padėjėjos Y. Y. (toliau – pareiškėjo atstovė), atstovaujančios pareiškėjo X. X. (toliau – pareiškėjas) interesams, kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. gruodžio 5 d. iš pareiškėjo sąskaitos banke pareiškėjui banko išduota mokėjimo kortele buvo inicijuotos 4 mokėjimo operacijos gavėjui *Meridian Gaming Ltd.* (toliau – gavėjas). Bendra mokėjimo operacijų suma – 920 Eur (toliau – mokėjimo operacijos). Mokėjimo operacijos buvo inicijuotos pareiškėjo mokėjimo kortelę pridėjus prie elektroninės pinigines panaudojant *Apple Pay* atsiskaitymo metodą.

Bankas gera valia pareiškėjui kompensavo 90 Eur (vienos mokėjimo operacijos) sumą, tačiau likusią sumą kompensuoti atsisakė. Bankui atsisakius pareiškėjui gražinti likusią mokėjimo operacijų sumą, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo.

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjo atstovė teigė, kad iš pareiškėjo sąskaitos buvo įvykdytos 4 mokėjimo operacijos, kurių atlikti pareiškėjas nedavė sutikimo. Pareiškėjo atstovė paaiškino, kad gavėjas yra sporto lažybų bendrovė. Kad galėtų dalyvauti lažybose, būtina registruotis ir turėti savo paskyrą. Pareiškėjo atstovė teigė, kad pareiškėjas šių veiksmų nėra atlikęs ir gavėjo paslaugomis nesinaudojo.

Pareiškėjo atstovė taip pat nurodė, kad tik vienam pareiškėjui yra žinomi prisijungimo prie jo išmaniojo telefono įrenginio ir mokėjimo programėlės kodai, o pati pareiškėjo mokėjimo kortelė kitiems asmenims nebuvo prieinama. Pareiškėjas tiek bankui, tiek Lietuvos bankui neigė, kad kam nors atskleidė savo mokėjimo kortelės duomenis bei kitus duomenis, reikalingus mokėjimo operacijoms įvykdyti.

Pareiškėjo atstovės teigimu, mokėjimo operacijų įvykdymo metu pareiškėjas buvo Estijoje ir niekaip fiziškai tuo pačiu metu skirtingose vietose negalėjo atlikti mokėjimo operacijų. Pareiškėjo atstovė taip pat teigė, kad pareiškėjas nebuvo gavęs SMS žinutės su vienkartinio saugos kodu, kuriuo buvo patvirtintas pareiškėjo mokėjimo kortelės pridėjimas prie *Apple Pay*.

Pareiškėjo atstovės teigimu, bankas turi prisiimti atsakomybę už įvykdytas neautorizuotas mokėjimo operacijas, nes bankui, kaip profesionaliam verslininkui ir savo srities specialistui, yra keliami aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, todėl, turėdamas specifinių finansinių paslaugų teikimo srities žinių, bankas turėtų dėti visas reikiamas bei protingai įmanomas pastangas (įskaitant ir tinkamų prevencinių priemonių, teikiant mokėjimo paslaugas, įdiegimą) tam, kad klientai būtų kaip įmanoma labiau apsaugoti nuo neautorizuotų ir (ar) nesąžiningų mokėjimo operacijų ir turėtų visas galimybes ginčijamų mokėjimo operacijų lėšas bandyti susigrąžinti, ypač sukčiavimų elektroninėje erdvėje atvejais. Pareiškėjo atstovės nuomone, bankas neužtikrino saugaus banko sistemų veikimo, dėl to ir buvo įvykdytos neautorizuotos mokėjimo operacijos, o pareiškėjas patyrė nuostolių.

Pareiškėjo atstovė prašė įpareigoti banką gražinti pareiškėjui likusią 830 Eur sumą.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad mokėjimo operacijos buvo inicijuotos pareiškėjo mokėjimo kortelę pridėjus prie *Apple Pay* ir konkrečią mokėjimo operaciją patvirtinus panaudojant *Apple Pay* mokėjimo metodą. Banko sistemų duomenimis, pareiškėjo mokėjimo kortelė prie *Apple Pay* buvo pridėta suvedus mokėjimo kortelės duomenis (kortelės

numerį, galiojimo datą ir kortelės saugos kodą – CVV) ir mokėjimo kortelės pridėjimą patvirtinus įvedant vienkartinį saugos kodą, gautą trumpąja SMS žinute. Banko teigimu, SMS žinutė su vienkartinio saugos kodu buvo siunčiama į telefono numerį, kuris buvo nurodytas pareiškėjo sudarant sutartį su banku. Be to, pareiškėjas teigė, kad tiek mokėjimo kortelė, tiek mobilusis telefonas visą laiką buvo jo žinioje ir jais negalėjo naudotis tretieji asmenys. Kartu su vienkartinio saugos kodu pareiškėjui SMS žinutėje buvo nurodyta ir šio kodo paskirtis bei perspėjimas šio kodo neperduoti tretiesiems asmenims.

Bankas atkreipė dėmesį, kad nors pareiškėjas neigia tretiesiems asmenims perdavęs SMS žinute gautą vienkartinį saugos kodą, kuriuo ir buvo patvirtintas mokėjimo kortelės pridėjimas prie *Apple Pay*, tačiau be šio kodo panaudojimo mokėjimo kortelės pridėjimas prie *Apple Pay* yra neįmanomas, todėl, banko nuomone, pareiškėjas perdavė šį kodą tretiesiems asmenims, tai ir lėmė mokėjimo operacijų iš pareiškėjo sąskaitos įvykdymą.

Banko teigimu, pareiškėjo veiksmai, dėl kurių jis prarado savo mokėjimo priemonę, gali būti vertinamai kaip labai neatsargūs, nes tretieji asmenys be pareiškėjo žinios galėjo inicijuoti mokėjimo operacijas tik dėl to, kad pareiškėjas dėl didelio neatsargumo neįvykdė Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje bei banko Privatiams klientams taikomose sąlygose (toliau – Sąlygos) įtvirtintų mokėtojo pareigų. Pareiškėjas neišsaugojo mokėjimo kortelės duomenų konfidencialumo – nesiėmė saugumo priemonių, kurių privalėjo imtis, kad būtų tinkamai apsaugoti jam suteiktos mokėjimo kortelės duomenys, ir tretiesiems asmenims suteikė (nurodė) vienkartinį saugos kodą, kurį gavo į jam priklausantį telefono numerį trumpąja SMS žinute.

Pasisakydamas dėl pareiškėjo atstovės argumento, kad banko saugumo sistemos neveikė tinkamai ir dėl to buvo įvykdytos mokėjimo operacijos, bankas pabrėžė, kad banko saugumo sistemos veikė tinkamai ir bankas sustabdė, kaip galimai apgaulingą, tą pačią dieną iš pareiškėjo sąskaitos panaudojant pareiškėjo mokėjimo kortelę mėginamą atlikti 450 Eur mokėjimo operaciją.

Atsižvelgdamas į visas pirmiau nurodytas aplinkybes, bankas prašė atmesti pareiškėjo reikalavimą kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, faktinėms aplinkybėms dėl Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų laikymosi ir (ar) vartotojo įtariamo galimo šių reikalavimų pažeidimo nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Pareiškėjo ir banko ginčas kilo dėl banko atsisakymo gražinti pareiškėjui pareiškėjo vardu banke atidarytoje sąskaitoje mokėjimo kortele atliktų mokėjimo operacijų lėšas, iš viso 830 Eur.

Ginčo šalys iš esmės nesutaria dėl to, ar bankas turi pareigą pareiškėjui gražinti įvykdytų mokėjimo operacijų sumą. Pareiškėjas neigia tretiesiems asmenims kokiu nors būdu perdavęs savo mokėjimo kortelės duomenis bei neigia SMS žinute gavęs vienkartinį saugos kodą (ir jį kam nors perdavęs), kuriuo buvo patvirtintas mokėjimo kortelės pridėjimas prie kitame įrenginyje įdiegto *Apple Pay*, ir teigia pats mokėjimo operacijų neinicijavęs.

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir banko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti šias pagrindines aplinkybes: 1) ar bankas turi pareigą gražinti pareiškėjui įvykdytų mokėjimo operacijų sumą; 2) bankui kyla civilinė atsakomybė dėl įvykdytų mokėjimo operacijų.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Mokėjimų įstatymas.

1. Dėl banko pareigos gražinti pareiškėjui įvykdytų mokėjimo operacijų sumą

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Ginčo byloje nustatyta, kad pareiškėjo mokėjimo kortelė panaudojant mokėjimo kortelės duomenis (kortelės numerį, CVV kodą, pareiškėjo vardą ir pavardę) buvo pridėta prie *Apple Pay*, įdiegto kitame įrenginyje, nei įprastai pareiškėjo naudojamas. Banko pateiktas duomenimis, 2022 m. gruodžio 5 d. 13:26:16 val. pareiškėjo mobiliojo telefono numeriu bankas išsiuntė SMS žinutę su tokiu pranešimo testu: „*This code will be used to add your card to another Apple Pay device. Don't share this code with anyone, even if they claim to be from Revolut. Don't enter it anywhere unless you want to add your card to a new device. Revolut verification code for Apple Pay: *****.*“

Pareiškėjas neigia SMS žinutę gavęs vienkartinį saugos kodą ir atskleidęs jį tretiesiems asmenims, tačiau banko pateikti duomenys įrodo, kad vienkartinis saugos kodas SMS žinutę buvo siųstas į pareiškėjo bankui nurodytą telefono numerį ir jis kartu su mokėjimo kortelės duomenimis buvo panaudotas mokėjimo kortelei pridėti prie *Apple Pay*.

Pareiškėjas teigė, kad tiek mokėjimo kortelė, tiek mobilusis telefonas visą laiką buvo jo žinioje. Vadinas, niekas kitas be paties pareiškėjo mokėjimo kortelės duomenų ir vienkartinio saugos kodo duomenų negalėjo žinoti bei jų perduoti tretiesiems asmenims.

Nepaisydamas to, pareiškėjas neigia bet kokius savo veiksmus, dėl kurių galėjo prarasti savo mokėjimo priemonę, ir iš esmės nepateikia jokių paaiškinimų, kaip tretiesiems asmenims galėjo tapti žinomi tik pareiškėjui žinomi personalizuoti saugos duomenys.

Iš ginčo bylos duomenų galima įtarti, kad galimybę naudotis pareiškėjo mokėjimo priemone kaip sava galėjo turėti ne tik pats pareiškėjas, bet ir tretieji asmenys. Tačiau, ginčo byloje esant duomenų, kurie patvirtina, kad pareiškėjo mokėjimo kortelė prie *Apple Pay*, įdiegto kitame įrenginyje, nei įprastai naudojasi pareiškėjas, buvo pridėta panaudojus tik pareiškėjui žinomus personalizuotus saugos duomenis, ir pareiškėjui neigiant, kad jis pats įvykdė mokėjimo operacijas ar kad tretiesiems asmenims galėjo perduoti savo mokėjimo kortelės duomenis ir SMS žinutę gautą vienkartinį saugos kodą, iš esmės nėra galimybės nustatyti, kaip (teisėtai ar neteisėtai) tretieji asmenys galėjo įgyti galimybę naudotis pareiškėjo mokėjimo priemone kaip sava.

Tam, kad būtų galima įvertinti, kaip tretieji asmenys galėjo įgyti galimybę naudotis pareiškėjo mokėjimo priemone kaip sava, be kitų duomenų, yra būtini ir paties pareiškėjo detalūs paaiškinimai, kokius veiksmus jis su savo mokėjimo priemone atliko ir kas galėjo lemti, kad tretieji asmenys galėjo įgyti galimybę naudotis jo mokėjimo priemone kaip sava. Tačiau, kaip minėta, pareiškėjas neigia bet kokius savo veiksmus, dėl kurių galėjo prarasti savo mokėjimo priemonę, nors iš ginčo byloje esančių duomenų yra akivaizdu, kad be pareiškėjo veiksmų tretieji asmenys nebūtų galėję turėti galimybės naudotis pareiškėjo mokėjimo priemone kaip sava.

Kaip minėta, Taisyklių 45 punktas nustato, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Bendradarbiavimo pareigos vykdymas yra ypač svarbus sprendžiant ginčo situacijas, kai iš ginčo byloje surinktų duomenų galima įtarti, kad mokėtojo mokėjimo priemonę galėjo pasisavinti tretieji asmenys neteisėtu būdu, nes paprastai tik pats mokėjimo priemonės savininkas gali žinoti, kokius konkrečius veiksmus su savo mokėjimo priemone jis atliko. Šios informacijos nei bankas, nei Lietuvos bankas, pareiškėjui nebendradarbiaujant ir neatskleidžiant visų veiksmų, atliktų naudojantis mokėjimo priemone, žinoti negali ir atitinkamai negali tinkamai įvertinti pareiškėjo elgesio. Svarbu pažymėti, kad šios informacijos turėjimas yra būtinas siekiant teisingai išspręsti atsakomybės už mokėjimo operacijos įvykdymo klausimą ir kartu išvengti piktnaudžiavimo atvejų, dėl kurių atsakomybė už nuostolius dėl įvykdytos mokėjimo operacijos būtų nepagrįstai priskirta vienai iš ginčo šalių.

Įvertinus pirmiau išdėstytą informaciją, darytina išvada, kad bankas pagrįstai, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, įvykdė mokėjimo operacijas, todėl pareiškėjo reikalavimas bankui gražinti mokėjimo operacijų lėšas yra nepagrįstas.

2. Dėl banko civilinės atsakomybės už mokėjimo operacijų įvykdymą taikymo sąlygų

Pareiškėjo atstovės teigimu, mokėjimo operacijos buvo įvykdytos dėl banko negebėjimo užtikrinti mokėjimo paslaugų saugumo ir skaidrumo. Pareiškėjo atstovė teigia, kad banko neteisėti veiksmai pasireiškė tuo, kad bankas įvykdydamas neautorizuotas mokėjimo operacijas pažeidė finansų rinkos dalyviams keliamą pareigą elgtis profesionaliai ir skaidriai.

Civilinio kodekso 6.245 straipsnio 1 dalyje apibrėžiama, kad civilinė atsakomybė – tai turtinė prievolė, kurios viena šalis turi teisę reikalauti atlyginti nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas, o kita šalis privalo atlyginti padarytus nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas. Civilinė atsakomybė atsiranda esant asmens, įpareigoto atlikti atitinkamus veiksmus ar nuo jų susilaikyti, neteisėtiems veiksams ar neveikimui, kaltei dėl šių neteisėtų veiksmų padarymo ar neveikimo, žalai ir priežastiniam ryšiui tarp veiksmų ar neveikimo ir atsiradusios žalos (Civilinio kodekso 6.246–6.249 straipsniai).

Kasacinis teismas savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad civilinė atsakomybė kyla tik tuomet, kai nustatomos visos civilinės atsakomybės sąlygos: neteisėti veiksmai, žala, priežastinis ryšys ir kaltė, išskyrus atvejus, kai įstatyme nustatyta atsakomybė be kaltės¹. Kai neįrodyta bent viena iš būtinųjų sąlygų, civilinė atsakomybė negali būti taikoma².

Pareiškėjo atstovė teigia, kad bankas įvykdydamas mokėjimo operacijas pažeidė savo pareigą elgtis rūpestingai, neužtikrino lėšų pareiškėjo sąskaitoje saugumo ir įvykdė neautorizuotas mokėjimo operacijas, todėl pareiškėjui turi būti atlyginti jo dėl įvykdytų mokėjimo operacijų patirti nuostoliai.

Vertinant pareiškėjo atstovės teiginius, kad bankas įvykdydamas mokėjimo operacijas atliko neteisėtus veiksmus, kurie pasireiškė banko dideliu nerūpestingumu, nes bankas neužtikrino saugumo reikalavimų, svarbu pažymėti, kad pareiškėjo atstovė tik deklaratyviai teigė, kad bankas atliko neteisėtus veiksmus, tačiau nebuvo pateikta jokių objektyvių įrodymų, kurie pagrįstų pareiškėjo atstovės teiginį, kad bankas įvykdydamas mokėjimo operacijas pažeidė bankui taikomų teisės aktų reikalavimus.

Kita vertus, bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad mokėjimo operacijoms vykdyti taikė saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, pareiškėją SMS žinute, siūsta jo telefono numeriu, informavo, kad mokėjimo kortelė yra pridėjama prie *Apple Pay*, sustabdydamas tolimesnių mokėjimo operacijų vykdymą ėmėsi veiksmų, kad pareiškėjas nepatirtų didesnių nuostolių.

Kaip minėta, Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų faktinėms aplinkybėms dėl Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų laikymosi ir (ar) vartotojo įtariamo galimo šių reikalavimų pažeidimo nustatyti ir įvertinti.

Svarbu tai, kad, vadovaujantis civilinio proceso rungtyniškumo principu, ginčo šalys turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti (Civilinio proceso kodekso 12, 178 straipsniai).

Kaip jau buvo minėta, neteisėti veiksmai yra būtina civilinės atsakomybės sąlyga, t. y., nenustačius neteisėtų veiksmų fakto, nėra pagrindo civilinei atsakomybei kilti ir pagrindo patirtai žalai atlyginti. Pareiškėjo atstovei nepateikus įrodymų, kad bankas įvykdydamas mokėjimo operacijas atliko neteisėtus veiksmus, o tik nurodžius deklaratyvius teiginius, kita civilinės atsakomybės sąlyga – priežastinis ryšys tarp žalos ir neteisėtų veiksmų – nenustatinėtina. Darytina išvada, kad, neįrodžius neteisėtų veiksmų fakto, bankui nekyla civilinė atsakomybė ir bankas neturi pagrindo atlyginti pareiškėjo prašomos atlyginti sumos – 830 Eur.

Įvertinus pirmiau išdėstyta informaciją ir atsižvelgiant į tai, kad banko pateikti duomenys pagrindžia, kad mokėjimo operacijos buvo įvykdytos panaudojus pareiškėjo mokėjimo kortelės duomenis bei SMS žinute gautą vienkartinį saugos kodą, kuriuo buvo patvirtintas mokėjimo kortelės pridėjimas prie *Apple Pay*, įdiegto kitame, nei įprastai pareiškėjas naudojosi, įrenginyje, taip pat atsižvelgiant į tai, kad nebuvo nustatyta sąlygų kilti banko civilinei atsakomybei už įvykdytas mokėjimo operacijas, galima daryti išvadą, kad bankas pagrįstai įvykdė mokėjimo operacijas, todėl pareiškėjo reikalavimas bankui grąžinti mokėjimo operacijų

¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. birželio 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-148-248/2019, 77 punktą.

² pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. balandžio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-189/2010; 2019 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-1089-701/2019, 33 punktą.

lėšas yra atmetinas.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakymui į kiekvieną šalių argumentą³.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.